

Predmet: Bratunac (opt. Dalibor Maksimović)
Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine
Broj predmeta: K. Po2 5/16

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 02.11.2016. godine
Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedoka/oštećenog Nedžiba Salkića

Svedok je sin ubijenog Nezira Salkića, o čijem stradanju nema neposrednih saznanja. Pre rata svedok je živio u porodičnoj kući sa suprugom i sinom u selu Hranča u opštini Bratunac, a radio je u selu Glogova. U susednoj kući živeli su njegovi roditelji i brat Nedžad sa porodicom. Kritičnog dana krenuo je na posao i, kada je došao do autobuske stanice, sreo je svog kolegu Smaju Hodžića koji mu je rekao da se vrati kući jer Glogova gori. Vratio se kući i sa bratom i rođacima, njih ukupno 7, sklonio se u trap koji je bio iskopan u njegovoj kući. Žene i deca, kao i njegov otac, ostali su u kućama. U tom trapu su proveli ceo dan. U jednom trenutku su osetili toplotu, jer je kuća gorela, pa su morali izaći napolje. Napolju je već bio prvi mrak. Nikoga od svojih ukućana nisu zatekli, ali su videli neke meštane mrtve. Tek kasnije je svedok čuo da je njegov otac ubijen na autobuskoj stanici u selu Rekovac. Rekli su mu da je njegovog oca ubio momak koji je došao nekim crvenim automobilom. Kasnije mu je školski drug ispričao ko mu je ubio oca, rekavši da on više ne može da čuti. Nije se raspitivao za detalje tog ubistva, već je samo tog čoveka povezo sa tužiocem iz Sarajeva. To je učinio jer mu je jedino bilo važno da se to o ubistvu njegovog oca negde zabeleži. Nije video ko mu je odveo i ubio oca, ali to su videle snaha Zumra i strina Zuhra i ispričale mu.

Ispitivanje svedoka Zumre Salkić

Svedokinja je pre rata živela u selu Hranča, opština Bratunac. Kritičnog dana, odnosno 9. maja 1992. godine, nalazila se u kući svog devera Nedžiba Salkića, zajedno sa dvoje dece, suprugom, svekrom i svekrvom. Čuli su se pucnji pa je njen svekar, Nezir Salkić otišao na obližnje brdo da vidi o čemu se radi i obavestio ih da gori selo Glogova. U trap koji je bio iskopan u kući sakrili su se mlađi muškarci, a svekar i još neki stariji ljudi se nisu krili. U selo su ubrzo došli srpski vojnici i sve ih oterali na autobusku stanicu. Dovedeni su i drugi meštani koje su vojnici zatekli u Hranči. Na stanicu je došao „Golf“ crvene boje i iz njega je izašao vojnik koji je oko glave imao vezanu crvenu maramu. Bio je srednje visine, „malo podebeo“. On je u kola smestio Džemala i Hameda Salkića i odveo ih u pravcu Konjević Polja. Njihova tela su kasnije pronađena. Kada se isti vojnik vratio, poređao je uz hladnjaču Omera, Husu i njenog svekra Nezira i pucao u njih. Video je kod Huse neku amajliju i zatim ga preklao. Seća se da su vojnici naredili Almiru i Mensuru Salkiću da njihova tela sklone u kanal. Ubrzo je došao autobus i vojnici su im naredili da uđu. Dok se nalazila u autobusu, kada su došli do zadnje stanice u selu Hranča, ušla je zaštićena svedokinja VS3 sa svoje troje dece, a čula je da su prethodno

njenog muža ubili. Predsednik veća predočio je svedokinji fotografije koje se nalaze u spisima predmeta, na listu označenom kao 163/27, a ista je izjavila da je osoba čija je fotografija u drugom redu sa leve strane osoba koja je izvršila ubistva¹.

Fond za humanitarno pravo

1

Na listu označenom u spisima predmeta kao 163/27 u drugom redu sa leve strane nalazi se fotografija optuženog.